

תת"ע 476/03/17 - מדינת ישראל נגד אלקרינאוי סלים

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 476-03-17 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי סלים
תיק חיצוני: 90507194216

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלקרינאוי סלים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ח) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ח) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני זומן המבקש כדין באמצעות דואר רשום אותו לא דרש בסניף הדואר.

בהתאם לסעיף 44א בתקנות סדר הדין הפלילי המדובר בזימון כדין של הנאשם (שכן במקור ובהתאם לחוק המדובר בעבירת קנס).

אין אני מוצא הצדקה לאי התייצבות המבקש למשפטו.

ביחס לעבירה עצמה, המדובר בעבירה שתועדה באמצעות מערכת א-3 ולא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה ממשית של אדם אחר כי הוא אשר ביצע את העבירה.

המבקש הוא הבעל הרשום של הרכב, וללא מסירת שמו של מבצע העבירה, האחריות לביצועה מוטלת על כתפיו מכח החוק.

למבקש עבר תעבורתי כבד מאד הקרוב למאה הרשעות תעבורה (92 (!) הרשעות לייתר דיוק) וענישתו בפרשה זו משקפת את הענישה הראויה לו.

לא מצאתי כי נגרם כל עיוות דין.

אני מחליט לדחות הבקשה.

על המבקש לוודא הפקדת רישיונו לצורך מניית פסילתו.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ז, 06 יוני 2017, בהעדר הצדדים.